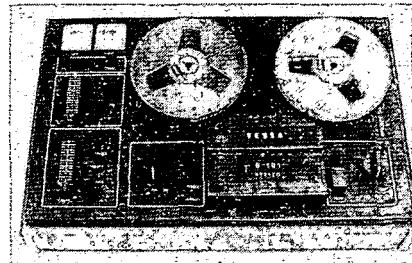

SEZNAMTE SE...

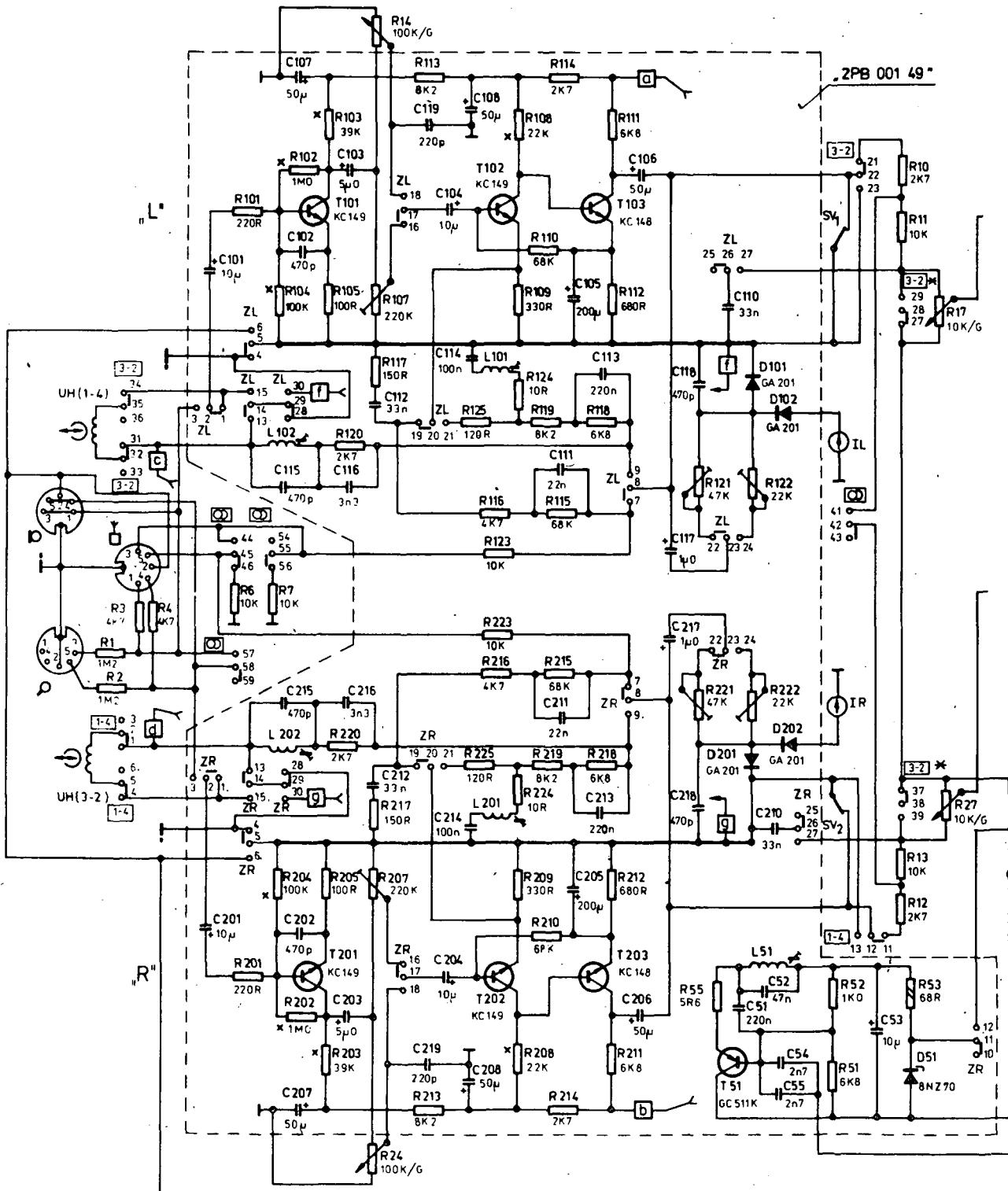

S MAGNETOFONEM B 101

Magnetofon B 101 je jednorychlostní čívkový magnetofon, napájený ze sítě, pro stereofonní záznam a reprodukci. Je pouze

mírně obměněnou variantou dosud vyráběného typu B 100, od něhož se liší především vzhledem panelu (černá plastická hmota)

i poněkud odlišným vzhledem ovládacích prvků. Po elektrické stránce byly rekonstruovány oba koncové stupně a diskrétní prvky nahrazeny integrovanými obvody MBA810AS.

Magnetofon je dodáván opět v typicky stolním provedení, to znamená, že je opatřen volně položeným krytem z organického skla a nemá držadlo k přenášení, ani prostor pro uložení síťové šňůry. Protože je vestavěn jen jeden reproduktor, nelze přístroj bez vnějších soustav využít ke dvoukanálové reprodukci. Pracovní poloha magnetofonu je pouze vodorovná.

Na levé straně panelu (obr. 1) jsou dva posuvné regulátory pro řízení záznamové úrovně levého a pravého kanálu a dva posuvné regulátory pro řízení hlasitosti reprodukce (při záznamu k řízení hlasitosti příposlechu), rovněž v levém a pravém kanálu. Otočné regulátory hloubek a výšek při reprodukci jsou pro oba kanály společné. Na dvou indikátorech, které jsou v činnosti i při reprodukci, lze při záznamu sledovat úroven vybuzení obou kanálů.

Hlavní technické údaje podle výrobce (ČSN 36 8430):

Rychlosť posuvu: 9,5 cm/s.

Kolísání rychlosti posuvu: $\pm 0,3 \%$.

Maximální průměr cívky: 18 cm.

Celkový kmitočtový rozsah: 50 až 14 000 Hz.

Celkový odstup rušivých napěti: 45 dB.

Výstupní výkon ($k = 5\%$): $2 \times 3,5 \text{ W} (4\Omega)$.

Napájecí napětí: 220 V $\pm 10 \%$, 50 Hz.

Spotřeba: 50 W.

Rozměry: 47 x 31 x 14 cm.

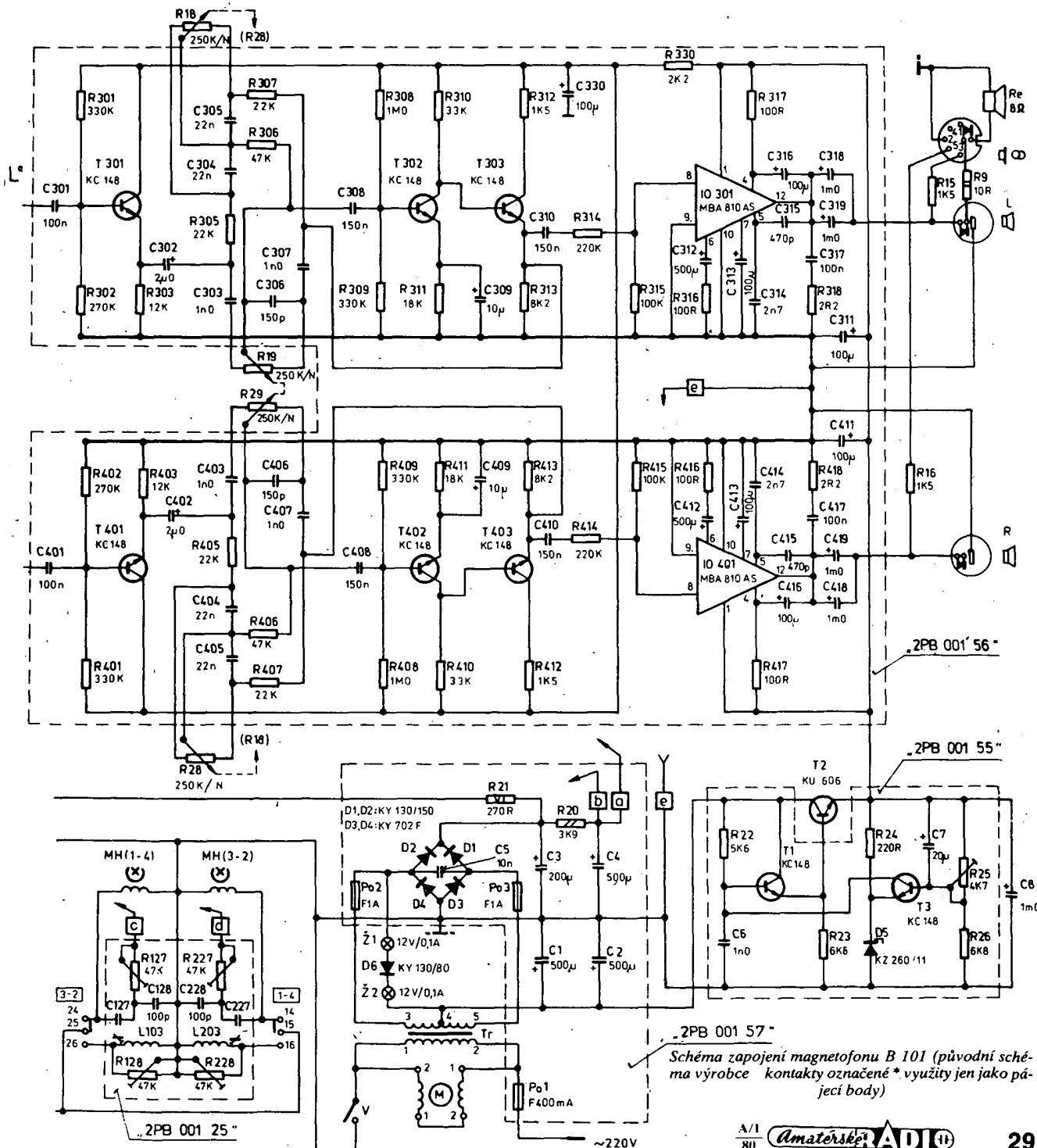
Hmotnost: asi 10 kg.

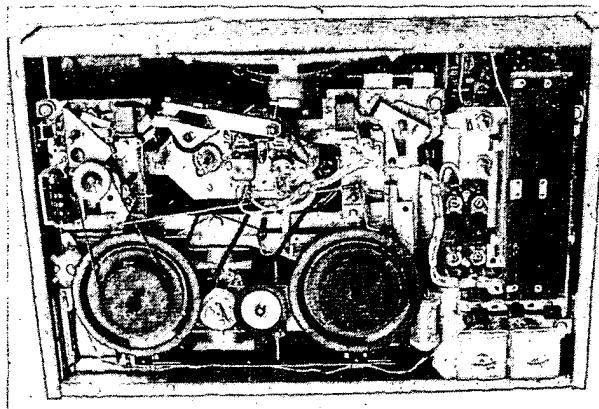
Funkce přístroje

Jak již bylo řečeno, B 101 je pouze inovovanou verzí magnetofonu B 100, tedy magnetofonu, používajícího mechaniku

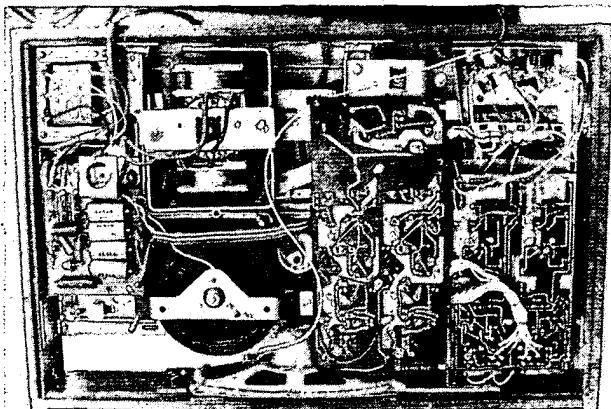
z řady B 5, která zpočátku měla řadu poruch. I když lze říci, že tato mechanika je po toliku letech výroby již dostatečně spolehlivá, je nesporné, že by byla veřejnosti daleko příznivěji přijata varianta podobného jednoduchého stereofonního magnetofonu s použitím modernější mechaniky řady B 7.

Měření B 101 potvrdila, že jsou všechny výrobci udávané parametry splňovány. Je však třeba říci, že jak udávané kolísání rychlosti posuvu, tak i celkový odstup rušivých napěti sice odpovídají minimálním požadavkům ČSN, z hlediska možností současné techniky této přístrojů však již stěží postačují. Většina zahraničních výrobků podobné koncepce je v těchto parametrech překonává. Současně je však třeba připomínout, že stereofonní magnetofon jednoduché koncepce v cívkovém provedení se již celosvětově začíná stávat unikátem,

Obr. 2. Vnitřní uspořádání přístroje (shora)

Obr. 3. Vnitřní uspořádání přístroje (zdola)

protože je spolehlivě nahrazován kazetovými přístroji.

Mechanika zkoušeného magnetofonu využuje (všechny prvky pracovaly spolehlivě) až na méně obvyklé umístění ovládání zesilovačů na levé straně.

Vnější provedení a uspořádání přístroje

Základním rozdílem oproti typu B 100 je panel z plastické hmoty v černém provedení a poněkud odlišný tvor ovládacích prvků. U vzorku, který byl k dispozici, byl použit velmi úhledný kryt z kouřového organického skla. Důkladnou inovaci by však vyžadovaly oba použité indikátory, které jednak nejsou příliš úhledné, jednak začínají být pomalu „historicky cenné“ a setkáváme se s nimi v levných i dražších přístrojích. Je zřejmé, že je výrobce v této otázce vázán na svého subdodavatele, ale pokud ten v inovaci zaodstavá, bylo by nejvíce nutné uvažovat o dovozu!

Vnitřní provedení a opravitelnost

U magnetofonu B 100 byl horní panel upevněn čtyřmi šrouby a dolní kryt pěti šrouby. Oba díly bylo možno snadno a nezávisle na sobě odejmout a stejně tak je opět upevnit.

U B 101 se však výrobce bohužel vrátil k nepříliš osvědčenému způsobu, který jsme kritizovali např. u B 700, kde je horní panel i spodní víko upevníváno společně šrouby zespodu. U magnetofonu B 101 však z horního víka směrem dolů nevyčnívají třeminky, do nichž by se zespodu zašroubovaly upevnovací šrouby, ale pouze tyčky, které jsou ukončeny závitem. Oba díly se tedy upevňují zdola maticemi, které jsou navíc ve vyhloubení dolního krytu „utopeny“, takže opravář musí mít k dispozici speciální trubkový klíč. Pokud jej nemá (a to bude v praxi bohužel asi častější případ), použije to, co má (což budou nejspíše kleště), čímž matice i stěny prohlubně ve spodním víku náležitě „ozvýká“.

Obě ovládací páky z B 100 byly u tohoto typu nahrázeny tvarovanými knoflíky, zůstalo však bohužel zachováno nevhodné upevnění na hřidle „červíky“. Ostatní ovládací prvky lze snímat pohodlně pouhým vysouzením.

Zhodnocení

Přes uvedené výhrady lze magnetofon B 101 hodnotit jako uspokojivý výrobek, který plně vyhoví i méně zájemcům, kteří nemají vysloveně nadprůměrné nároky.

V odstupu rušivých napětí a kolísání rychlosti posuvu je sice tento magnetofon poněkud pod evropským standardem, avšak vzhledem k prodejní ceně zůstane pro mnoho zájemců žádaným a vyhovujícím výrobkem.

-Lx-

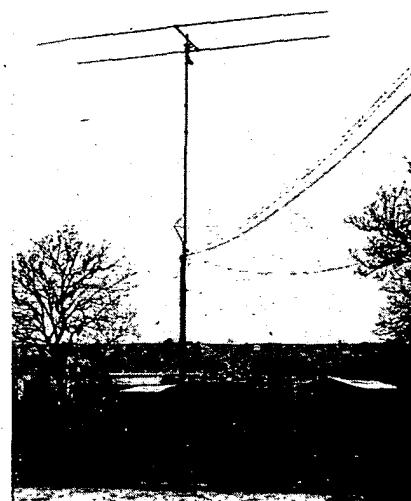
SKLOPENÝ ANTÉNNY STOŽIAR

Karel Psota, OK3TDH

V súčasnosti stále viac aktuálnej sa stáva nutnosť používať v krátkovlnných rádioamatérských pásmach otočných smerových anténnych systémov, medzi rádioamatérmi – smeroviek. Éra rôznych osvedčených univerzálnych dlhodrátových anténnych systémov, hlavne vo vyšších pásmach, nenávratne zanikla, o čom sa ľahko presvedčime pri dennej styku s rádioamatérmi toho či oného prefixu. Ved nielen stavbou a používaním technicky moderných zariadení kráča rádioamatérsky šport dopredu. Je samozrejme a nutné venovať pozornosť i na pohľad druhoradým otázkam a to sú práve anténne systémy. Otázkam praktického zhotovenia samotných smerových antén, či sú to systémy Yagi, Quad, HB9CV, alebo iné, sa v poslednom čase venuje stále väčšia pozornosť i na stránkach našich rádioamatérskych časopisov. A je iba potešujúce, že dobre prevedených smeroviek nachádzame medzi rádioamatérmi stále viac, čo sa zákonite musí prejať i na celkových výsledkoch v závode alebo pri bežných spojeniach.

Určitou brzdom pri realizácii stavby smerovej antény je problém samotného stožiaru, jeho konštrukcia, praktičnosť, ceľková výška a v neposlednom rade i samotné náklady. Pred rokmi v starom QTH som si zhotobil 12 m vysoký priečeradový stožiar. O pracnosti sa nebudem zmieňovať, pretože by to určite odradilo hodne prípadných záujemcov o stavbu podobného stožiaru a vôbec smerovky. Na spomínaný stožiar, zhotovený z oceľových trubiek Ø 43 mm a zabetónovaný, som upevnil HB9CV pre 14 MHz. Samozrejme anténu som musel do výšky 12 m vlastnoručne dopravil a to pri absolutnom bezvetri, v opa-

nom prípade by akcia skončila tragicky ašpoň pre pomerne pracne zhotovenú HB9CV. I keď autor tejto inak výbornej smerovky tvrdí, že dodatočné nastavovanie systému nie je nutné, prax ukázala, že určitú korekciu v rozmeroch je vhodné predsa len previesť, o anténach typu Quad a Yagi ani nehovorím. Po zmene QTH som sa začal zaoberať otázkou realizácie nového anténneho systému, ale v prvom rade stožiara, ktorý by bol jednoduchý, nenákladný a predovšetkým sklopný. Preto som sa rozhodol použiť sklopnu konštrukciu z oceľových rúr, vystuženú lanom. Konštrukcia priečeradového, veľmi zložitého systému, sa mi pre samotnú pracnosť nepozdávala, preto som ju nepoužil. Zo zahraničných publikácií je možné sporadicke sa dočítať o niekoľkých spôsoboch sklapania stožiaru a tým celého anténneho systému. Zo

všetkých sa mi vzhľadom na jednoduchosť najviac pozdával systém na princípe dvoj-zvratnej páky. Cefkový princíp po patricnej úprave je načrtnutý na obr. 1. Z obrázku je zrejmé, že rozloženie sil pri vztyčovaní stožiaru závisí od celkovej hmotnosti dvojhaného bremena (smerovky + rotátor), od miesta uchytenia sklopného stožiaru v kľovom uložení a tým pádom i od výšky pevného stožiaru. Riešenie týchto dôležitých faktorov je čiste konstrukčno-mechanického charakteru a bolo by preto neučelne zaoberať sa výpočtami. Zoberme si preto stručne praktické rozmerové prevedenie stožiaru tohto